ΠΑΤΡΙΝΗ ΖΩΗ

Ε. ΦΙΛΙΠΣ ΟΠΕΝΧΑΪΜ

Ο ΤΥΧΕΡΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Ὅταν ἐτελείωσε ἡ παραγγελία του, ἔβγαλε τὸ μολύβι. Τὰ κανονικὰ χαρακτηριστικά του, οἱ φυσικὲς προφορὲς του καὶ ἡ ἐλαφρὰ γραμμὴ μέσῃ τοῦ εἶναι ὕφος σοφοῦ ἐπιστήμονος, καθηγητοῦ τῶν μαθημάτων ἢ τῆς παλαιοντολογίας.

— Πρέπει ν' ἀπογραφτῇ στὴν ἀξιωματικὸς τὴν Νέα Ὑόρκη, Σολομών, εἶπε. Μὲ καλὴ γαλλικὴ προφορά... Σκέφτομαι καλὰ μου φίλε, ὅτι σὲ χρονικὸ διάστημα μικρότερο ἀπὸ ἑπτὰ χρόνια δημιουργήσαμε, σχεδὸν τίποτα, στοὺς κόλπους τῆς ὑπάρχῃς αὐτῆς πόλεως, μιὰ μεγάλη περιουσία!...

Ὁ Σολομὼν Γκράουντ ἔνευσε καταφατικά. Τὸ πρόσωπό του, ὅμως, ἔμεινε ἄκαμπτο.

— Ναί, ἡ Νέα Ὑόρκη ὑπῆρξε γιὰ μὰς πραγματικὴ γῆ τῆς ἐπαγγελίας... Σήμερα εἴμαστε πλούσιοι... ~~πολὺ~~ πλούσιοι... Ἐν τούτοις, τὴν στιγμὴ ἀκριβῶς ποὺ ζήτησες τὴν συμπάνια σκεπτόμουν ὅτι κάποτε, Βίκτωρ, γνωρίσαμε ὅλη τὴν πικρία τῆς ἀπελπισίας, ὅλη τὴν ἀπόγνωση τῆς οἰκονομικῆς καταρρεύσεως, τῆς καταστροφῆς...

— Ναί, κάποτε, παρεδέχθη ὁ σύντροφός του, ἐγγίζοντας τὸν πάτο... Θὰ μποροῦσε ἄραγε νὰ ξεχάσω ποτὲ τὴν ἀγωνία ἐκείνης τῆς ἡμέρας, τὴν φρίκη τῆς νύχτας μέσα στὴν φυλακὴ... στὰ κοινούπια, τ' ἄλλα ἔντομα, τὰ πριτσμένα πόδια μας, τὸν πυρετό...

— Ὅλα αὐτὰ θὰ πληρωθοῦν μιὰ μέρα, μουρμούρισε ὁ Γκράουντ.

— Ἀσφαλῶς θὰ πληρωθοῦν καὶ πολὺ σύντομα, συμφώνησε ὁ Βίκτωρ Ἠρλ καὶ ζήτησε ἀπὸ τὸ γκαρσόνι τὸν λογαριασμό τους.

Ἐγκατέλειψαν τὴν Νέα Ὑόρκη μὲ τρόπο ἥσυχο καὶ ἀξιοπρεπῆ. Οἱ ἰδιαίτερες τῆς ἑταιρείας τους ἢ ἐκκαθάρισις τῶν ἐκκρεμῶν λογαριασμῶν τους δὲν εἶχαν δημιουργήσει τὸν παραμικρὸ δυσάρεστο θόρυβο, δὲν εἶχαν προκαλέσει κανένα δυσμενὲς σχόλιο. Οἱ φορολογικὲς ὑποχρεώσεις των πρὸς τὸ Δημόσιον εἶχαν ἐξοφληθῆ μέχρι τελευταίας δεκάρας.

Ὑπογράφανοι, μὲ σταθερὸ βῆμα καὶ ἕνα ἀμέριμνο χαμόγελο στὰ χείλη, ἐπέρασαν ἐμπρὸς ἀπὸ πολὺ ἀστυνομικοὺς ποὺ ἐξασφάλιζαν τὴν τάξι στὴν προκυμαία, καὶ ἀνέβηκαν πλάϊ — πλάϊ στὴν σκάλα τοῦ ὑπερωκεανείου. Ἕνα πολυτελὲς βιβλιαράκι μὲ τοὺς ἐπερίμενε καὶ ἕνα ἀπέρι τραπεζάκι εἶχε κρατηθῆ γι' αὐτοὺς στὴν τραπεζαρία τῆς πρώτης θέσεως...

Ἐπῆραν τὸ μπάνιο τους ἀργὰ τὸ ἀπόγευμα καὶ ἔφαγαν καὶ ἤπιαν μὲ ὄρεξι. Μετὰ τὸ δεῖπνον ξαπλώθηκαν σὲ δυὸ ἀναπαυτικὲς πολυθρόνες στὸ καπάστρωμα. Ἐκεῖ τοὺς ἐμάρδιναν τὸν καφὲ καὶ τὰ σχετικὰ τσέρνο. Ὁ Βίκτωρ Ἠρλ ἔβαλε φωτιὰ στὸν Γκράουντ γιὰ ν' ἀνάψῃ τὸ πούρο του ὑστερ' ἀπὸ εἶχε προσφέρει καὶ κατόπιν ἄναψε τὸ δικό του.

— Καλὰ πάρα, καλέ μου Σολομών, εἶπε, ἄρθασε, νομίζω, ἡ στιγμὴ ποὺ πρέπει νὰ μιλήσουμε γιὰ τὸ ζήτημα ποὺ μᾶς ἀναγκάζει νὰ ἐπιστρέψουμε στὴν Ἀγγλία.

— Ναί, σὲ ἀλήθεια, ἔφθασε αὐτὴ ἡ στιγμή, συμφώνησε ὁ ἄλλος μὲ προθυμία. Ἐπὶ δεκαπέντε ὁλόκληρα χρόνια μείναμε σιωπηλοὶ Βίκτωρ. Εἴχαμε νὰ ἀκουφθοῦμε ἄλλα πράγματα. Οἱ φτωχοὶ σ' αὐτὸν τὸν κόσμο δὲν μποροῦν νὰ πράγματι ποτοποιήσουν ποτὲ τοὺς πόθους των. Καὶ οἱ δυὸ καταλαβαίνομε αὐτὴ τὴν ἀλήθεια.

— Ναί, βέβαια, τὴν καταλαβαίνομε, σὰν ἔξυπνοι ἄνθρωποι ποὺ εἴμαστε, παρεμβέβηκε μὲ τόνο ποὺ φανέρωνε ἔκδηλα ἱκανοποίησι ὁ Ἠρλ, καὶ ρυθμίζαμε πάντοτε εἰς ἐπιτηρητές μας ἀναλόγως τῶν δυνατοτήτων μας. Σὲ ὡρισμένες περιπτώσεις φιγουράμε, ἴσως κάπως τολμηροί, ἡ ἐπιτυχία ὅμως ἐδικαίωσε τὴν τόλμη μας. Σήμερα εἴμαστε πλούσιοι...

— Ναί, πλούσιοι..... Ψφ... ἔχουν πάρει αὐτὸ στὸ μυαλό, παρατήρησε ὁ Σολομὼν Γκράουντ ρίχνοντας ἕνα πλάγιο βλέμμα στὸν ὁμοτράχηλό του, θὰ πρέπει νὰ θυμώμαστε πάντοτε ὅτι δὲν ταιριάζει σὲ μᾶς νὰ ριψοκινδυνεύουμε τὴν ζωή μας...

— Ἔχουμε νὰ ἐκτελέσουμε τὸ καθῆκον μας, εἶπε μὲ σκληρὴ φωνὴ ὁ Ἠρλ.

— Δὲν πρόκειται νὰ διαλιάσω, τὸν ἐβεβαίωσεν ὁ ἄλλος. Ἐν τούτοις, ἐπίτρεψέ μου νὰ σοῦ ὑπενθυμίσω μιὰ μεγάλη ἀλήθεια: Τὸ ἐγκλημα ἀποτελεῖ ἀνάγκην γιὰ τὸν φτωχό, ἀλλ' εἶνε πολυτέλεια γιὰ τὸν πλούσιο. Ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι ἐπιβιώσεως...

Ὁ Βίκτωρ Ἠρλ ἔμεινε σιωπηλός.

Μέσα στὰ μάτια, ποὺ ἐρευνοῦσαν ἀκόμα τὸ σκοτεινὸ πέλαγος, ἔπαιξε ἐκείνη ἡ θανάσιμη λάμψις ποὺ τὰ εἶχε φωτίσει πρὶν ἀπὸ χρόνια, τὴν στιγμὴ ποὺ εἶχε ἁρπάξει τὸ πουρέκι ἀπὸ τὸν μικροκαμωμένο, μελαψὸ στρατιώτη.

Ὁ σύντροφός του ἐσυνέχισε:

— Δεκαπέντε χρόνια... Μιὰ ὁλόκληρη ζωή... Καὶ ἂν πέθανε ἐν τῷ μεταξύ.

— Δὲν πέθανε. Εἶμαι βέβαιος γι' αὐτό...

Ἐπηκολούθησε σύντομη σιωπή.

— Δὲν ἀποκλείεται, ὅμως, νὰ ἔχῃ πεθάνει ἡ Λακουίτα, παρετήρησε κατόπιν ὁ Ἠρλ. Ἦταν ἀνέκαθεν διαφανὴς κράσεως καὶ ἡ σκληρὴ ζωὴ τοῦ Σάντος εἶχε κλονίσει τὴν ὑγεία της. Ἂν δὲν ἔχῃ σκοτωθῆ, σήμερα θὰ εἶνε γρηὰ καὶ ἄρρωστη, ὅπως ὅλες οἱ γυναῖκες τῆς ράτσας της. Ἂν τὸ παιδὶ ἔχει ζήσει, θὰ εἶνε σήμερα δεκαεπτὰ ἐτῶν. Ἐνδιαφέρουσα ἡλικία. Σολομών.

— Θαυμασία ἡλικία, Βίκτωρ.

— Σ' ἔχω ἐπανειλημμένως ἀκούσει νὰ διακηρύττῃς ὅτι μιὰ κοπέλλα στὰ δεκαεπτά της χρόνια εἶνε ὡραιότερη, παρὰ σὲ ὁποιαδήποτε ἄλλη ἡλικία, πλὴν ἡ μετά.

Ὁ Σολομὼν Γκράουντ χαμογέλασε ἀργὰ — ἕνα χαμόγελο ποὺ ἐθύμιζε μορφασμὸ σατύρου. Τὰ ἐλαφρῶς ἀνασηκωμένα χείλη του, ἄφηναν νὰ φαίνωνται τὰ δόντια του, ποὺ ἦσαν κίτρινα καὶ αἰχμηρά.

— Ἔχεις ἤδη καταστρώσει κάποιο σχέδιο, ἄθλιε, εἶπε. Ἀσφαλῶς κάποια ἀξιοθαύμαστη ἐμπνευσι ποὺ θὰ ἔρχουσε πάλι τὸ ἐκφοβιστικό του.

— Ἡ ἰδέα. Ἔχετε ἀπορριφθῆ ἀπὸ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα καὶ πῶς καὶ ποιὸς θὰ χτυπήσῃ, πρέπει νὰ γνωρίζῃ πάντοτε, ἔχουν ἀποκτήσει ζωτικὸ καὶ ποιὰ εἶνε ἡ κοινωνικὴ τους θέσι.

— Καὶ τότε;

Ὁ Βίκτωρ Ἠρλ χαμογέλασε μὲ ὑπεκφυγή.

— Εἶσαι σὲ φυλάκισι, Σολομών, εἶπε. Νομίζεις ὅτι στὴν Ἀγγλία θὰ καταφέρῃς στὶς ἴδιες μεθόδους ποὺ χρησιμοποιοῦμε στὸ Σάντος ἢ στὸ δικό σου. Ὄχι, δὲν εἶνε αὐτὴ ἡ πρόθεσίς μου. Ὁ φόνος, ὁ τυφλὸς θυμὸς καὶ ἀπροσδιόριστος θάνατος εἶνε ἡ πλέον ἀνώδυνος τιμωρία — ἢ, μᾶλλον, ἀνώδυνος τιμωρία — ἢ, μᾶλλον, ἀβάσιστος, δὲν ἀποτελεῖ τιμωρίαν. Ἔχω ἐντελῶς διαφορετικὲς ἀντιλήψεις περὶ ἐπιβολῆς ποινῆς. Ὑπάρχουν ἄλλοι τρόποι. Ὅταν θὰ ἔρχουμε ἐπανειλημμένως τὸν προδότη, θὰ καθήσουμε οἱ δυό μας καὶ θὰ σκεφθοῦμε. Δὲν θὰ ἄγχῃ πιὰ τ' ἀπρεπέλια μαῦρα, ποὺ εἶχε ζήλεσε, Σολομών. Ὤ, γι' αὐτὸ εἶμαι βέβαιος. Τὸν ἐλέπω μὲ τὴν φαντασία μου, κυμμένο μέσα στὸ ἀπέραντο ἀγωνία του, νὰ παρακολουθῇ τὸ ρολόϊ τῆς ἐκδικήσεως. Τὸ μαρτύριο αὐτό, εἶνε ἀπολύτως φοβερώτερο ἀπὸ τὴν ἐλαφρυντικὴ ἰφαίρα ἑνὸς παρορμητικοῦ ἐγκλήματος καιροῦ, ποὺ χαίρεσε σήμερα τὴν δίκη. Τὸν ἐλέπω, σοῦ λέω, νὰ πρόκη ἀπὸ τὸν φόβο' ξέρει ὅτι ἀργὰ ἢ γρήγορα κάτι θὰ συμβῇ, γιατί ξέρει τί εἴδους ἄνθρωποι εἴμαστε. Ἐκεῖνο ποὺ δὲν ξέρει εἶνε πότε θὰ βαχθῇ τὸ τελειωτικὸ πλῆγμα.

— Βίκτωρ, εἶσαι ὑπέροχος, φιθύρισε ὁ σύντροφός του.

— Ἐπιπροσθέτως θὰ ἔχουμε νὰ σκεφθοῦμε καὶ τὸ κορίτσι. Θὰ θυμᾶσαι, βέβαια, τὸ μωρό, Σολομών. Θὰ θυμᾶσαι πόσο τὸ ἀγαπούσεν ἐκεῖνος. Τὸ αἷθυμα αὐτὸ θὰ ἔχῃ ἀναπτυχθῆ ἀσφαλῶς, θὰ ἔχῃ ἐξελιχθῆ σὲ πραγματικὴ σὲ πλάγματικὴ ἀγάπη. Εὐτυχῶς ἔχω φυλάξει ὅλα τὰ πιστοποιητικά, ὅλα τὰ ἔγγραφα. Ἡ Ἀπουρίτα κι' ἐγὼ παντρευθήκαμε μὲ ὅλους τοὺς θρησκευτικοὺς τύπους στὴν ἀγγλικὴ ἀποστολικὴ ἐκκλησία τοῦ Σάντος. Ἐκεῖνη εἶχεν ἀπαιτήσει αὐτὸν τὸν γάμο κι' ἐγὼ εἶχα τὴν εὐτυχῆ ἐμπνευσι νὰ δεχθῶ. Στὴν ἴδια ἐκκλησία βαφτίσθηκε τὸ παιδί. Οἱ ἀγγλικοὶ νόμοι εἶνε, πρέπει νὰ ξέρῃς, πολὺ αὐστηροί. Ἂν ἐπιμείνω, τὸ παιδὶ τῆς Λαουρίπας, ἡ κόρη μου, μέχρις ὅτου κλείσῃ τὰ εἰκοστένα της χρόνια, θὰ πρέπει νὰ καπνιστήριο. Σὲ μιὰ γωνιὰ τῆς αἰ Φούσης, δύο γνωστοὶ τραπεζῖται — πεσημισμένα θύματα — ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς συνταγματάρχης καὶ ἡ χήρα ἑνὸς ἐκατομμυριούχου εἶχαν σχηματίσει ἕνα καρρὲ καὶ ἐπαιζαν τόκιο. Ὁ Σολομὼν Γκράουντ, ἄχε τὸν ἀδυναμίσθητα, ἄνοιγε μεριὰ δή μπατα πρὸς τὸ τραπέζι τους. Ὁ σύντροφός του, ἴσως, τὸν συνεκρά τησε πιάνοντάς τον ἀπὸ τὸ μπράτσο.

— Θὰ παρακολουθήσωμε μόνο, ρόδωσε. Δὲν ἔχομε πιὰ καμένα λόγο νὰ παίξουμε.

Ὁ Σολομὼν Γκράουντ ἐβίστασε. Εἶχεν ἀναγνωρίσει τοὺς δύο τραπεζίτας. Λίγες ὧρες θὰ τοῦ ἀρκοῦσαν γιὰ νὰ τοὺς ξαλαφρώσῃ ἀπὸ μερικὲς χιλιάδες.

Σ' ἕνα παρέμιοιο καρρέ, αὐτὸς καὶ ὁ Ἠρλ εἶχαν καρδέσει τὰ πρῶτα χίλια δολλάρια, μὲ τὰ ὁποῖα εἶχαν ἀρχίσει τὶς ἐπιχειρήσεις των στὴν Νέα Ὑόρκη.

Ὁ Βίκτωρ Ἠρλ ἐμάντευσε τὶς σκέψεις του καὶ τὸν παρέσυρε στὴν ἄλλη ἄκρη τοῦ καπνιστηρίου.

— Σολομών, τοῦ εἶπε, τὸ πρῶτο μέρος τοῦ ἔργου μας ἔχει τελειώσει κατὰ τὸν θριαμβευτικώτερο τρόπο. Ἔχουμε περισσότερα χρήματα ἀπὸ ὅσα εἶνε δυνατὸν νὰ μᾶς χρειασθοῦν ποτέ. Τὸ ἔργον μας, ὅμως, ἀφείλουμε νὰ τὸ ὁλοκληρώσουμε. Πρέπει ν' ἀποφεύγουμε τοὺς σκοπέλους, ὅπου ἕνας ἀβέβαιος χειρισμὸς θὰ μποροῦσε νὰ προκαλέσῃ ἀνεπανόρθωτη καταστροφή.

Ὁ Σολομὼν Γκράουντ ἀναστέναξε. Ἀλλὰ καὶ ἐκείνη ἀκόμη τὴν στιγμή, ἐπαγέρησε νωρὶς μιὰν ἀνεθυμιὴ στὸ παρελθόν. Εἶδε τὴν ἀποβάθρα τοῦ Σάντος, τὸ ὑποπράκι ποὺ ἔφευγε, τὸν λευκοντυμένο νέο καὶ τὴν σύντροφό του, θυμήθηκε τὴν ἀπόγνωσί του.

— Ἔχεις δίκιο, ὅπως πάντοτε, εἶπε καρτερικά. Θὰ παίξουμε πέφα καὶ θὰ πιοῦμε. Ὁ καιρὸς ἄλλωστε, κυλᾷ γοργά. Σὲ ἕξη μέρες θὰ ἔρισκόμαστε στὸ Λονδῖνο.

— Τίμιο παιχνίδι; ἐρώτησε ὁ Βίκτωρ Ἠρλ, ἀνακατώνοντας τὰ χαρτιά, ποὺ τοὺς εἶχε φέρει τὸ γκαρσόνι καὶ πετῶντας ξαφνικὰ στὸν ἀέρα, μὲ τὸν καταπληκτικώτερο τρόπο, τοὺς τέσσαρας ἄσσους.

Ὁ Σολομὼν Γκράουντ ἀναστέναξε γιὰ δεύτερη φορά, ρίχνοντας ἕνα ζηλότυπο ὄλεμμα στὸ σύντροφό του.

— Ἦσαν ἀνέκαθεν ἐξυπνότερος ἀπὸ μένα, παρεμβέχθη. Καλύτερα νὰ παίξουμε τίμια.

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'.
Ο ΠΡΩΤΟΣ ΔΙΑΒΑΤΗΣ
ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΕΝΝΕΑ....

Κάποιο σκοτεινὸ ἔνστικτο, μιὰ παρόρμησις ποὺ οὔτε κἂν σκέφθηκε ἐκείνη τὴ στιγμὴ νὰ τὴν ἐξηγήσῃ στὸν ἑαυτό του, ἔκανε ἐκεῖνο τὸ βράδυ τὸν Μάρτιν Μπάρνες, περιαθεύοντα παραγγελιοδόχο τοῦ ἐμπορικοῦ οἴκου «Σράϊδς καὶ Οὐέλσμαν», νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ στενόχωρο μπάρ, τοῦ ὁποίου ἡ ἀτμόσφαιρα εἶχεν ἀρχίσει νὰ τὸν ἀνενωχλῇ, ν' ἀποκρούσῃ τὴν πρόκλησι τοῦ περιαθεύοντος ἑνὸς ἀντιπάλου οἴκου νὰ πάνε μαζὶ στὸν κινηματογράφο καὶ νὰ πάρῃ μόνος τοὺς δρόμους τῆς μικρᾶς ἐπαρχιακῆς πόλεως.

(Ἀκολουθεῖ)

ΠΡΟ 36 ΕΤΩΝ

ΑΠΟ ΠΑΤΡΙΝΑ ΦΥΛΛΑ

ΕΚ ΤΟΥ "ΝΕΟΛΟΓΟΥ,,

24 Μαΐου 1910

Τηλεγραφοῦν ἐκ Ρώμης, ὅτι νέαι σεισμικαὶ δονήσεις ἐλλόνισαν τὸ ἔδαφος τῆς νοτίου Ἰταλίας. Μέχρι στιγμῆς οἱ νεκροὶ ὑπολογίζονται εἰς 55.

Τηλεγραφοῦν ἐκ Σόφιας, ὅτι ὁ Βούλγαρος πρωθυπουργὸς ἐδήλωσεν ὅτι ἡ Βουλγαρία δὲν ἠμπορεῖ νὰ μείνῃ ἀδιάφορος ἔναντι τῶν ἐν Ἀλβανίᾳ καὶ Κρήτῃ τελουμένων.

Ὅλιγον πρὶν ἡ καταπλεύσῃ εἰς τὸν λιμένα τῶν Πατρῶν τὸ ἀτμόπλοιον «Μάρθα Οὐάσιγκτων» εἰς Ἕλλην ἐπιβάτης, Σμυρναῖος ὀνόματι καὶ ἐκ Πλατάνου καταγόμενος, ἐρρίφθη εἰς τὴν θάλασσαν καὶ ἐξηφανίσθη.

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει τοῦ νέου Βρετανοῦ Ταξιάρχου

Ἐπὶ τῇ ἀφίξει εἰς τὴν πόλιν μας τοῦ νέου Ἀγγλου Ταξιάρχου κ. Νταΐβις καὶ τῇ ἀναλήψει τῶν καθηκόντων του, προσεκλήθησαν διὰ ρημέρου τὸ ἀπόγευμα εἰς φιλικὸν κοκτέϋλ οἱ Ἀρχαὶ τῆς πόλεώς μας παρὰ τῇ 179ῃ Ἀγγλικῇ Ταξιαρχίᾳ.

Συγχαρητήρια πρὸς τὸν Φιλοδασικὸν

Τὸ ὑπουργεῖον Παιδείας δι' ἐγγράφου πρὸς τὸν Φιλοδασικὸν σύλλογον τῆς πόλεώς μας ἐξέφρασε τὰ συγχαρητήρια του πρὸς αὐτὸν διὰ τὴν λίαν καρποφόρον δρᾶσιν του πρὸς διάδοσιν τοῦ πρασίνου, τὴν ὁποίαν, ὡς ἀναφέρει, παρακολουθεῖ μετ' ἐνδιαφερόντος καὶ εἶνε πρόθυμον εἰς πᾶσαν ἐνίσχυσιν τῶν σκοπῶν του.

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΡΟΣ ΤΟΝ "ΝΕΟΛΟΓΟΝ,,

Η ΣΥΚΟΦΑΝΤΗΣΙΣ ΑΣΤΥΝΟΜΙΑΣ

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ προχθεσινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος «Ἐλεύθερη Ἀχαΐα» ἀνέγνωσα ἄρθρον ἀνυπόγραφον ὑπὸ τὸν τίτλον «Τὸ σκάνδαλον τῶν Γραφείων» καὶ ὁμολογῶ ὅτι μὲ κατέλαβε τὸ αἴσθημα τῆς ἀηδίας διὰ τὴν συστηματικὴν διαστροφὴν τῆς ἀληθείας, ἥτις καταφαίνεται εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ἄρθρου τούτου.

Ἡ ἐν λόγῳ ἐφημερὶς ἐν τῇ προσπαθείᾳ της ὅπως κατασυκοφαντήσῃ τὴν Ἀστυνομίαν, μεταχειρίζεται εἰς τὸ ὡς ἄνω ἄρθρον ἓν ἀδιστόλυτον ψεῦδος, ὅτι δηλαδὴ ἡμεῖς ἐνηργήσαμεν καὶ ἐνεργοῦμεν διὰ τὴν ἐπίταξιν τοῦ κτιρίου ἔνθα τὰ γραφεῖα τοῦ Κ.Κ.Ε. Μετ' ἀγαθοπαθείας ὀφείλω νὰ δηλώσω ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου οὐδόλως ἀγωνιζθῆ ἡ Ἀστυνομία, οὐδὲ γνῶσιν εἶχεν οὔτε καὶ ἀριμδιότητά τι νὰ ἔχῃ διὰ τὰς ἐνεργουμένας ἐπιταξεις.

Τὸ μόνον ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἡ Ἀστυνομία ἀπηγόρευσε τὴν λειτουργίαν τῶν διαφόρων ποικιλωνύμων γραφείων ἐνὰ τὴν πόλιν τῆς ὀργανώσεως τοῦ ΕΑΜ—ΚΚΕ, ποὺ ἐμπτικῶς καὶ διὰ μόνον τὸν λόγον τῆς διασφαλίσεως τῆς δημοσίας τάξεως, ἀφήσασα ἐλευθέραν τὴν λειτουργίαν τῶν κεντρικῶν γραφείων τοῦ ΕΑΜ, ἐν οἷς, ὡς γνωστόν, ὑπάγονται ὅλαι αἱ συναφεῖς μὲ τὸ ΕΑΜ ὀργανώσεις.

Μετὰ τιμῆς
ΑΔΑΜ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΑΡΑΣ
Ἀστυνομικὸς Δ)ντὴς Πατρῶν

Ἀνακοίνωσις

Ἀνακοινοῦται, ὅτι, κατὰ τὴν ἀποχώρησιν τῶν κατακτητῶν ἐξ Ἑλλάδος ἐγκαταλειφθησαν τόσον παρὰ τοῖς ἀεροδρομίοις ὅσον καὶ εἰς ἑτέρους χώρους βόμβαι ἀεροπλάνων παντοίου τύπου. Αἱ βόμβαι αὐταὶ ἐγκλείουν μέγαν κίνδυνον ἐκρήξεως. Ὅθεν παρακαλοῦνται οἱ κάτοικοι τῆς πόλεως Πατρῶν καὶ τῶν χωρίων τῆς περιφερείας τοῦ Δήμου Πατρέων, οἱ γνωρίζοντες σχετικῶς μὲ τὰς βόμβας ταύτας, ὅπως διὰ σημάτων ὡς τῶν ἐπιδιδομένης μέχρι τὸ πολὺ τῆς 10ης Ἰουνίου ἐ. ἔ. εἰς τὴν γενικὴν γραμματείαν τοῦ Δήμου, ἀναφέρωσι: 1) ποῦ ὑπάρχουσι βόμβαι, 2) τὸν ἀριθμὸν τῶν βομβῶν καὶ 3) τὸ μέγεθος τούτων, εἰ δυνατόν, εἰς χιλιόγραμμα κατὰ προσέγγισιν. (Ἐκ τῆς Δημαρχίας)

ΛΟΥΤΡΑ ΧΑΜΑΜ ΠΑΤΡΩΝ

Διὰ τῆς ἐφιδρώσεως τῶν χαμάμ θεραπεύονται τὰ ἄλγη, ἀρθριτικὰ ρευματικά, δερματικά, νευρικά, χολόλιθοι, φαμμιάσεων, πόνοι τῆς μέσης, βρογχικά, μητρικά, κρυοπαγήματα, αἱ ρυτιδώσεις τοῦ προσώπου κλπ. συνυστάμενα παρ' ὅλων τῶν ἐπιστημόνων. Γυναικῶν Δευτέρα, Τετάρτη, Παρασκευή. Μπουκαλοῦν ἀριθ. 29. Μ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Της Στιγμης

Ἐτελείωσε σχεδὸν ἡ διανομὴ τῆς «α' σειρᾶς» ἐκκαλῶν.

— Πρώτην σειρὰν ἐνετόπισεν τοὺς προλαβόντας νὰ πάρουν τὴν μερίδα των.

— Οἱ ὑπολειπόμενοι ὀλίγοι ἀναμένουν.

— Ἀλλὰ πότε θὰ τελειώσῃ ἡ συμπληρωματικὴ αὐτὴ διανομή, δὲν εἶνε γνωστόν.

— Ἀρκεῖ πάντως νὰ τελειώσουν μὲ τὴν ὑπάρχουσαν μάζαν...

— Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο διαβάζομεν εἰς συνάδελφόν του Βόλου, ὅτι ἡ ἀναλογία τοῦ διανεμηθέντος ἐκεῖ ἐκκαλέου ἦτο μία ὀκᾶ κατ' ἄτομον.

— Ἐδῶ ἐδόθησαν 150 δράμια, μερικοὶ δὲ μάλιστα ἐπῆραν μόνον 75 ὡς «πρώτην δόσιν».

— Διατί ἄραγε ἡ τόσο μεγάλη διαφορὰ μεταξὺ Βόλου καὶ Πατρῶν;

— Ὁ καιρὸς ἐτράπη ἀπροόπτως εἰς βροχερὸν ἀπὸ χθὲς τὸ πρωί.

— Τὸ σύμπαν δὲ συνετάραξεν ἐν τῷ μεταξὺ ἰσχυρὸς ἄνεμος.

— Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ἂν ἡ τοιαύτη καιρικὴ κατάστασις ὠφελῇ ἢ βλάπτει, ὑπάρχουν ἀντικρουόμεναι γνῶμαι.

— Εἰς ὡρισμένας περιπτώσεις, τοὐτέστιν, ὠφελεῖ καὶ εἰς ἄλλας ζημιώνει.

— Μεταξὺ τῶν τελευταίων καταλέγονται τὰ ἔτοιμα πρὸς θερισμὸν σιτηρὰ καὶ τὰ σταφιδοκτήματα.

— Αἱ ὑπάρχουσαι μέχρι τοῦδε πληροφορίαι ἐκ διαφόρων περιφερειῶν ὡς πρὸς τὴν ἐλαιοπαραγωγὴν ἦσαν λίαν ἱκανοποιητικαί.

— Ἀλλὰ μετὰ τὸν χθεσινὸν σφοδρὸν ἄνεμον, ὑπάρχουν φόβοι ὅτι ἐπῆλθον ζημίαι.

— Συμφώνως πρὸς κοινοποιηθεῖσαν ὑπουργικὴν ἀπόφασιν, ἡ ἁλιεία δι' ἀνεμοτράτων καὶ μηχανοτράτων ἀπαγορεύεται.

— Ἡ ἀπαγόρευσις, ἰσχύουσα καθ' ὅλην τὴν χώραν, θὰ ἰσχύσῃ ἀπὸ 1ης Ἰουνίου μέχρι τέλους Αὐγούστου.

— Ἡ ἑορτὴ τοῦ βουνοῦ, τὴν ὁποίαν ὠργανώνει ὁ Ὀρειβατικὸς εἰς Μέντζαιναν αὔριον θὰ ὑπερβάλῃ εἰς ἐπιτυχίαν καὶ τὰς προηγουμένας ὁμοίας της.

— Τὰ μέχρι τῆς στιγμῆς δεδομένα, περὶ αὐτοῦ τοιαῦτα πείθουν.

— Μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτὴν καὶ ἡ ρωμαντικὴ Μέντζαινα θὰ γνωρίσῃ. Ὅπως προβλέπεται ἕνα ἀπὸ τὰ λαμπρότερα καὶ τὰ πιὸ καλοθύμητα πανηγύρια της.

— Εἰς ἑβδομαδιαίαν ἐφημερίδα τῆς Ζακύνθου Θημοσιεύονται παράπονα διὰ τὸν ἐκεῖ ἠλεκτροφωτισμὸν καὶ προστίθενται τὰ ἑξῆς γραφικτηριστικά:

— «Σκάει ὁ τζίτζικας στὴν τούπα του, ὅπως λέει καὶ ἡ παροιμία, καὶ δὲν εἶνε πρέπον, νομίζομεν, νὰ συρτώνεται ὁ κάμπος στὸ σπῆτι του ἀπὸ τῆς 9ης μ.μ.

—«Καὶ τοῦτο διότι εἶνε πολλὲς συνοικίες ὅπου ἐὰν περάσῃ κανεὶς ἀκοτεινά, ἐνδέχεται νὰ πάῃ σπῆτι του μὲ ἕνα χέρι ἢ μὲ ἕνα πάρι.

— Τοὐλάχιστον ἂς ἐπέλθῃ μιὰ συμφωνία μὲ τὴν διεύθυνσιν τῆς Ἠλεκτρικῆς Ἑταιρείας διὰ τὰς θραδυὲς ποὺ δὲν ἔχει φεγγάρι».

— Ἐλπίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι θὰ τακτοποιηθῇ κατὰ ἕνα τρόπον τὸ σοβαρὸν αὐτὸ ζήτημα.

La femme élégante

Εἶναι ὁ τίτλος τοῦ καινούργιου Παριζιάνικου περιοδικοῦ μόδας (Φιγουρίνι) μὲ νέα ὡραιότατα μοντέλα. Τὸ περιοδικὸ κυκλοφορεῖ διὰ πρώτην φορὰν εἰς τὴν Ἑλλάδα. Βιβλιοπωλεῖον Κουλουμπῆ.

ΑΘΛΗΤΙΚΑ

Δύο ἄγωνες διὰ τὸ πρωτάθλημα α' κατηγορίας τελέσθησαν ἀδιακόπως Κυριακὴν ὡς κάτωθι: Ὁ Ἀστὴρ ἀντιμετωπίζει τὴν Θύελλαν εἰς τὸ στάδιον καὶ ἡ Παναχαϊκὴ τίθεται ἀντιμέτωπος τοῦ Ἄρεως εἰς τὸ γήπεδον Ὀλυμπιακοῦ.

Ὁ πρῶτος ἀγὼν παρουσιάσματος γ' κατηγορίας τελεῖται ἄριστον Κοσμαλῆ εἰς Ἄβγον μὲ ἀντίπαλον τὸ μπατάλι τὴν Ἠνωμένην μετὰ τοῦ Α.Ε.Κ. Ἀβγίου.

Ὁ παιδικὸς ὡς ἐπαναληπτέος ἀγὼν Ὀλυμπιακοῦ — Ἀπόλλωνος ἠρίθη διὰ τὴν ἐπιμένην Κυριακὴν 2 Ἰουνίου εἰς τὸ στάδιον.

GEO

— Ὁ «Λεττὲρ Ρίου εἰς Ἀχαΐαν Ἄβγιον τὸ ἀπόγευμα ὁ Λεττὲ Ρίου ἔβγει τὸν πρῶτον ἐφετεινὸν ἀγῶνα του μεταβαίνων εἰς Ἀχαΐαν, ἵνα συναντηθῇ μετὰ τῆς ἐκεῖ «Ἀχαϊκῆς». Ἂν καὶ τυγχάνῃ ἀπροπόνητος ἀπὸ ἀντιαμίνου καὶ θὰ χρησιμοποιήσῃ παίκτας τῆς β' ὁμάδος του, ἐν τούτοις εἰς τὴν ἐπίδοσιν, θὰ ἀγωνισθῇ ὅτι ἕνα τιμητικὸν σκὸρ πρὸς τὴν ἰσχυρὰν ἀντίπαλον ὁμάδα.

Θεῖα κηρύγματα

Αὔριον Κυριακὴν κατὰ τὴν θείαν λειτουργίαν θὰ ἐμφανίσουν οἱ κάτωθι: Ἀγιομ. Ἐφιτάλ. Εὐστάθ πουλος Πρωτοσύγκελλος εἰς Ἐδαγγελίστριαν κατὰ τὴν α' Θ. λ., ἀρχ. Χριστόδ. Ἱσπαγιάννης εἰς Βρεχνέϊκα καὶ τὸ ἀπόγευμα εἰς Δροσενά. ἀρχιμ. Χρυσ. Βενετόπουλος εἰς Ἁγίαν Βαρβάραν, ἀρχιμ. Ἰάκ. Ἀναγνωστάτης εἰς Ἅγιον Νικόλαον, Γ. Σωτηρόπουλος εἰς Ἁγ. Τριάδα μὲ θέμα: «Διατί εἶσαι τυφλός;» Ἀλ. Σκούρας εἰς Ἁγ. Παρασκευήν. Κ. Κούρκουλας εἰς Μπεγουλάκι. Εὐάγγελος Μήτσης εἰς Ἀραχωβίτικα καὶ τὸ ἀπόγευμα εἰς Ψαθόπυργον.

Διαμαρτυρία ὑπαλλήλων

Ἀπεστάλη χθὲς τὸ κατωτέρω τηλεγράφημα πρὸς τοὺς κ.κ. Πρόεδρον Κυβερνήσ